Az utolsó pápa

A pokol hatalmai támadást fognak intézni a Péter által alapított Egyház ellen, hogy megsemmisítsék – ezt mondta Jézus Péternek, amikor őt Egyháza sziklájául választotta. Pál is előre megjövendölte, amikor az efezusi egyházközség véneivel (püspökök) közölte: ***„Tudom, hogy távozásom után ragadozó farkasok törnek rátok és nem kegyelmeznek a nyájnak*** (az Egyháznak). ***Sőt még köztetek*** **(**megj. az Egyház közösségéből) ***is támadnak olyanok, akik csalárd beszéddel magukhoz akarják csábítani a tanítványokat*** (hívőket).” (ApCsel 20,28-29)

Ezek a ragadozó farkasok, vagy bárányborbe bújtatott farkasok János jelenéseinek könyvében azt a „vadállatot” szimbolizálják, amely a földből emelkedik ki (Jel 13,11) két szarva van, mint a bárányanak (a püspökök mitráját szimbolizálja), de úgy beszél, mint a sárkány. Ez „az egyházi szabadkőművesség (!), amely mindenekelőtt a hierarchia tagjai között terjedt el. Mária Fatimában már 1917-ben közölte, amikor előre jelezte: „A sátán egészen az Egyház élére is belopódzik.”

Püspöki és bíborosi palástot öltenek, rombolóan és bomlasztóan hatnak a valódi katolikus hitre, Róma ellen, a tanítóhivatal ellen és a pápa ellen irányul a ténykedésük. Ezek püspöki és bíborosi méltósággal bíró igazi bárányborbe bújtatott farkasok. Ezek az emberek természetesen megtalálhatók az evangélikus-protestáns egyház magas hivatalaiban is. Az a feladata a szabadkőműveseknek, hogy a lelkeket romlásba vigyék, amikor bálványimádásra késztetik őket. Ez nyilvánult meg az egykori keresztény Nyugat békében élő és jóléti társadalmának utóbbi 40-50 évében, amelyben új korszellemet formáltak, úgymint a jólét, szabad szerelem, homoszexualitás, vagyonosodás, élvhajhászat, Isten nélküli önmegvalósítás, kizárólag a földi élet élvezete, az Istennel, Egyházzal és annak parancsaival szembeni „nagykorúság”. Ezzel szemben az egyházi

szabadkőművesség célja Krisztusnak és az Ő Egyházának (a római katolikus pápához hű Egyház) a megsemmisítése, amikor új bálványt alkot, egy hamis Krisztust és egy hamis egyházat. A hamis egyház és a hamis Krisztus bálványa egy (hamis) ökumenében fejeződik ki, különösen Németországban sürgetik, ahol a 16. században az első egyházszakadás történt.

Ez az ökumené azzal foglalkozik, hogy a katolikus Egyházat elszakítsa Rómától, a pápától és a tanítóhivataltól, és minden keresztény közösséget egyesítsen. Ezzel elérnék, hogy Péter (pápa) szikláját eltávolítanák, amelyre Jézus építette Egyházát. De ez nem fog sikerülni, mert Jézus biztosította Pétert, hogy Egyházán a pokol kapui sem fognak erőt venni. Mindenesetre Krisztus misztikus testének (Pál), az Egyháznak ugyanazt az utat kell végigjárnia, mint alapítójának. Kigúnyolják, megvetik, üldözik, kiszolgáltatják, elárulják, és keresztre feszítik, de csak azért, hogy megtisztuljon a tévtanoktól, a hamis prófétáktól, és a báránybőrbe bújt farkasoktól, és dicsőségesen feltámadjon.

Ez a mély értelme annak, amikor Jézus azt mondta: *„Nem nagyobb a szolga urának. Ha engem üldöztek, titeket* (Egyház) *is üldözni fognak.”* (Jn 15,20)

Korunk utolsó harca, amely már közel van, a hazugságnak és hit (római katolikus hit) igazságának harca lesz. És ez, ahogy a Szentírás mondja, véres lesz. János írja: *„Aki mást fogságba hurcol, fogságba kerül, aki karddal öl, kardélen hull el. Ez az alapja a szentek állhatatosságának és hűségének.”* (Jel 13,10)

Abba a korba jutottunk, amikor már nem vagyunk messze ettől.

Amikor Pál azokról az eseményekről írt, amelyeknek Jézus visszatérte előtt meg kell történni, azt mondta: *„Semmiképpen el ne ámítsanak titeket, hiszen előbb be kell következnie az elpártolásnak* (hit elvesztése), *és nyilvánvalóvá kell lennie a bűn emberének, a kárhozat fiának, az ellenségnek, aki Isten fölé emelkedik és mind afölé, ami szent. Sőt Isten templomában* (római-kato-

likus Egyházban) *foglal helyet, s azt állítja magáról, hogy Isten."* (2Tessz 2,3-4 – ez az eljövendő Antikrisztus, vagy az eljövendő új világrend-világkormány diktátora.)

És akkor nagyon érdekeset mondott ki Pál: *„Tudjátok azt is, mi késlelteti fellépésének idejét. A gonoszság titka már tevékeny,* ***csak annak kell még az útból eltűnnie, aki késlelteti. Akkor majd megjelenik a gonosz…"*** (2Tessz 2,6-8)

Ki „az", akit félre kell állítani, aki hátráltatja az Antikrisztus megjelenését?

Péter, a szikla, és Péter székében levő utódja, a pápa.

A törvénysértés hatalma már működik, mondta Pál; ez az egyházi szabadkőművesség, amely a hamis ökumenével, a hit bomlasztásával, az Egyház és a pápaság szétrombolásával készíti elő az Antikrisztus megjelenését.

Ha az egyházi szabadkőművességnek sikerül a (legtöbb) katolikust Rómától, a pápától és a tanítóhivataltól eltávolítani, hogy új Krisztust és egy új egyházat kövessen, és egy általános ökumenikus egyházhoz csatlakozzon, kinyílik a kapu az Antikrisztus személyének a megjelenése előtt.

A püspöki konferenciák

A nemzeti püspöki konferenciák nem tartoznak a római hierarchia szerkezetéhez. A második Vatikáni zsinat után hazatértek a püspökök, és megalapították a saját nemzeti konferenciájukat. Egyre jobban úgy fejlesztették, hogy a Vatikán központi szerepét gyengítsék.

Dr. May professzor többek közt kifejti (1986. október 19-i előadásában): „Az új stílusú püspöki konferenciák már nemcsak az információ, a tanácsadás és egyeztetés grémiumai, hanem jelentős bürokráciával rendelkező apparátusok. Az egyes püspökök felett álló, saját hierarchiával rendelkező intézmények, az egyes országokban a hierarchiának tényleges iránymutatást nyújtó eszközei (cc. 447-459). Mint minden grémium a püspöki konferencia csökkenti az egyesek felelősségét, a tömegben ez biztosítva van. A közösen elkövetett hibák az egyes embereknek nem róhatók fel."

„Ismerek olyan püspököket, akik négyszemközt elmondják, hogy ők másképpen döntöttek volna, mint a konferencia, ha nekik maguknak kellett volna dönteniük." (A hit állapotához, 63. old.)

Az akkori Ratzinger bíboros világosan látta ezt a nyilvánvaló folyamatot a demokratizálódáshoz. **„Mi tanúsíthatjuk, hogy a püspök személyes felelőssége megszűnik azáltal, hogy a kollektív döntéshozatal anonimitásába beleolvad. Ez olyan megszűntetés, amire a történelemben még nem volt példa."** (A szikla 1984, 314.old.)

Ratzinger bíboros (ma XVI. Benedek pápa) szerint az ilyen magatartással fennáll a veszélye annak, hogy elvész az üzenet magja az (örömhír lényege). „Sok püspöki konferencián a csoportszellem, és a nyugodt élet, és a megalkuvás utáni vágy a többséget odajuttatja, hogy az **aktív… kisebbség véleményét** elfogadja." (A hit állapotához, 62. old.)

Journet, svájci bíboros olyan püspökökről beszélt, akik szánalmas módon kiszolgáltatottak, amit maguk okoztak." (UVK 1985, 272. old.)

Nem feltétlenül vesztőhely, ami a pápát várja, hanem a helyi Egyházak felemelkedése, amelyek demokratikusan szerveződnek.

Az Egyesült Államok római-katolikus pátere, Peter Malachi B. Martin öt pápa szűk köréhez tartozott. XII. Piusztól II. János Pálig.

„Az utolsó pápa" című híres regényében, regény formában ír II. János Pál hivatali idejéről, hogy milyen sok magasrangú vatikáni bíboros dolgozik a pápa és az Egyház ellen az új világrend szellemében. Ezenkívül ebben a feltűnést keltett izgalmas regényében világossá teszi, hogy sok magas rangú prelátus a szabadkőművesek közé tartozik. Ez a helyzet már régóta ismert, legalábbis azok számára, akik figyelemmel kísérik az Istenanya üzeneteit, amikor Ő azt mondja, hogy „a sátán már a hierarchia élére került." De ki merem mondani, hogy a legtöbb katolikusnak erről fogalma sincs.

Aki Malachi Martin könyvének kijelentéseit túlzottnak tartja, gondoljon Benjamin Disraeli kijelentésére, aki azt mondta, hogy „az emberek, akik kormányoznak minket, egészen mások, mint gondoljuk." Később még beszélni fogunk azokról a magas pozíciót betöltő emberekről, akik jelen világunkat, s benne minket irányítanak, s mondanivalónkat tényekkel támasztjuk alá.

Ezen kívül az amerikai páter azt is leírja, hogyan szorongatták a nagyhatalmú bíborosok II. János Pál pápát, hogy mondjon le hivataláról. Érdekes, erről a Bild-Zeitung 2005. februári számában megjelent egy közlemény, amelyben Andreas Englisch, vatikáni tudósító többek közt ezt írta:

„Készül II. János Pál, inkább kényszerűségből, mint akarva, a gyors visszalépésre? **Mi legyen a pápával? A kérdés megosztja a kardinálisokat.** Az egyházfejedelmek régen csak sugdolóztak, most viszont komoly viták vannak. Miután a Vatikán második em-

bere Angelo Sodano (77) nyilvánosan szóba hozta a témát, mint egy csattanós pofon jött a válasz Giovanni Battistatól (71), a világ 4000 püspökének vezetőjétől. Azt mondta: Rossz ízlésre vall visszalépésről beszélni. Ez annál is rosszabb, mivel a pápa csak megfázott…"

A médiának ez a beszámolója megmutatja nekünk, milyen mértékű hatalmi harc folyik a pápához hű és a pápa ellenes erők között.

A harmadik fatimai titok, amelyet II. János Pál hoz nyilvánosságra 2000-ben, egy fehér ruhás püspökről szól, aki a pápa, amint a lerombolt házak és sok földön fekvő halott között, más egyháziakkal egy hegyre megy fel, amelynek tetején egy kereszt áll. A pápa letérdel, a katonák lelövik, és vele együtt a többi papot és laikust is. Ez a jelképe az elkövetkező egyházüldözésnek és a hívők üldözésének.

A holland látnoknő, Ida Peerdeman, 1945 és1959 kapott üzeneteket és látomásokat Szűz Máriától. Ezeket időközben az Egyház is elismerte. A Szent Szűz „Minden népek Asszonyának" nevezte magát. (A könyv a Miriam-Verlag kiadónál jelent meg.)

Mária azt mondta a látnoknak: „Üzeneteim valódisága akkor bizonyosodik be, amikor a világon mind megvalósul."

Valóban, az üzenetek közül sok már történelemmé vált.

A pápa elleni harcra utalva 1946. május 9-én (pünkösd) Mária azt mondta: **„Rómában harc lesz a pápa ellen. Én (Ida) püspököket látok ülni a pápa körül, azután ezt hallom: »Katasztrofális.«"**

1948. március 28-án (húsvét) Ida a következő üzenetet és látomást kapja: **„Most a pápát látom megerősített testőrséggel. Más személyek is vannak körülötte. Úgy tűnik, hogy papok: püspökök és kardinálisok. Míg az Asszony a papokra mutat, azt mondja: »Csapdák és kelepcék.« Miután az Asszony ezt**

mondta, rám pillant. Nehéz felhők gyülekeznek a Szent Péter templom fölött. Az Asszony mindazokhoz szól, akik a pápa körül ülnek: »Legyetek igazságosak, és cselekedjetek a tanítások szerint! Fedjétek el a szemeteket, és szálljatok magatokba!«"

1949. május 7-én Ida üzenetet kap: **„Harc"** (35. old.). Most a Szent Péter bazilikát látom. Ott ül a pápa lehajtott fővel, körülötte a testőrség. Őket is a barlangba állítják, az Asszony nagy P betűt ír le, s fölé X betűt. Ezt a jelet a lábához fekteti, eléje a keresztet hosszabb szárával fölfelé, tehát fordítva. Az Asszony kérdezi: Hol vannak a katonáid (megj. testőrök)? A pápa feltartott ujjakkal ül, fölötte a „harc". Mindig több harcot látok. Most magas süvegekben katonákat látok a pápa mögött állni. Mindegyik felemeli két ujját.

A felső üzenetben észrevehető, hogy Mária hosszabb szárával fölfelé, tehát fordítva állítja a keresztet. Ez szimbolizálja a „Péter-keresztet", mivel Pétert Rómában fejjel lefelé feszítették keresztre. Ez azt jelentené, hogy az utolsó pápának is ezt a sorsot kellene elszenvednie. Nem feltétlen jelenti azt, hogy keresztre feszítik, hanem más módon semmisíthetik meg.

Hogy keresztrefeszítés lenne az, ami a pápára vár, pillanatnyilag alig elképzelhető, bár II. János Pál 1981-ben merénylet áldozatául esett, de a támadás szerencsés véget ért. Valószínűbb, hogy a pápát Rómából elűzik, mert Ida Peerdemannak Mária 1947. augusztus 30-án (29. old.) ezt az üzenetet adta: Ida Olaszországot látja, és e szavakat hallja: „Súlyos nyomás nehezedik rá, és én világosan látom Olaszországot. Mintha borzasztó nagy vihar törne ki fölötte. Oda kell figyelnem, és ezt hallom: »száműzetés«. Mintha keresztülmennék Olaszországon, és csapásokat kellene kimérnem. Akkor újból hallom: »Csapás csapásra következik. «"

Veszélyeztetve van a pápa primátusa a helyi Egyházak (püspökségek) felemelkedése esetén, amelyek demokratikusan szerveződnek, elutasítják a papság és a laikusok közötti korlátokat, önál-

lóan hoznak létre dogmát, és teljesen függetleníteni akarják magukat Rómától. Ha megérett az idő, a püspöki konferenciák többségi szavazattal eldönthetik, hogy függetlenednek a pápai primátustól.

1947. augusztus 30-án Idának még a következő látomása volt:

„Titkos ülés a Vatikánban”

„Most nagy termet látok a Vatikánban, ott ül a pápa. Valami folyamatban lehet a Vatikánban. Titkos üléseket tartanak, ez többször megismétlődik. Titokban találkoznak. Az Asszony rámutat valakire, és én belsőleg megértem: ez amerikai küldött. A pápa előtt rengeteg papír. Mindenről tájékoztatják a pápát. Mindenről beszámolnak neki, ami történik. Úgynevezett béke honol, de a valóságban nem így van. Mindez álcázás a világ előtt.”

A kis Vettweiss-Sievernich közösségben, az aacheni egyházmegyében volt eddig az utolsó Mária-jelenés Németországban. A katolikus Egyház (még) nem ismerte el, ha elismernék, csoda lenne.

Németország a harmadik helyen áll, Franciaország és Olaszország mögött, a nyilvános Mária-jelenések gyakorisága szempontjából. Míg Olaszországban és Franciaországban több Mária-jelenést (például Lourdes) a helyi Egyház elismert, Németországban egyetlenegy jelenést sem fogadtak el a helyi Egyházak természetfölöttinek. Ennek sok oka lehet, amiről itt most nem akarok beszélni helyhiány miatt.

Nekem személy szerint, anélkül, hogy az Egyház ítéletének elébe akarnék vágni, a sievernichi jelenés abszolút hiteles. Ezt sem akarom helyhiány miatt megindokolni, és meghaladná a könyv tematikáját.

Az üzenetek egyike, 2001. február 5-én Siernichben emlékeztet az 1947. augusztus 30-án Ida Peerdemannak adott üzenetre, ahol a Szűz a sievernichi látnoknőnek, Manuela Stracknak egy látomásban azt mondta: „Imádkozzatok, gyermekeim, imádkozzatok az

Egyházért. Imádkozzatok a pásztorokért. Imádkozzatok Németországért." És látom (Manuela Strack), ahogy rózsafüzére vörösen kezd világítani. Mária sírt, és egy írást mutatott nekem. De nem tudtam felismerni, mi volt az. „Fiam azt mondja nekem: anyám, ne sírj! Az egyház, amelyben én egészen benne vagyok, meg fog tisztulni. Ez (közben mutatta a többoldalas írást) már nem lesz többé."

Ha a helyi Egyházak a mindenkori püspöki konferencia többségével úgy szavaznak, hogy már nem fogadják el a pápai primátust, akkor bekövetkezik, amit a Szent Szűz a pásztorgyerekeknek a már elismert, francia La Salette-beli jelenésben mondott az Egyházról: **„Róma el fogja veszteni a hitét, és az Antikrisztus székhelye lesz."**

Akkor az is valóra válik, amit Pál jövendölt a Krisztus visszatérése előtti időre: *„Hiszen előbb be kell következnie az elpártolásnak es nyilvánvalóvá kell lennie a bűn emberének, a kárhozat fiának, az ellenségnek, aki Isten fölé emelkedik es mind a fölé, ami szent. Sőt Isten templomában* (Vatikán) *foglal helyet s azt állítja magáról, hogy Isten."* (2Tessz 2,3-4) Akkor eltávolítják a pápát, mert az idők végén a „titkos hatalom", az egyházi szabadkőművesség azon mesterkedik, hogy eltávolítsa a pápát, a sziklát, aki akadályozza az Antikrisztus megjelenését. Ha ez megtörténik, akkor Pál szavaival élve: „Akkor a törvénysértő ember mindenki előtt látható lesz."

Az idő jelei

Fausztina nővér, akit II. János Pál 2000-ben avatott szentté, röviddel a halála előtt, 1938-ban Jézustól ezt az üzenetet kapta: „Népedből egy szikrát fogok felélesztení, aki visszatértemet fogja előkészíteni."

Ez a Fausztina nővérnek adott, 1938-as üzenet rögzített, mivel ez a lengyel nővér naplót írt, amelyek igazolják 1938-as feljegyzéseit.

Az, hogy ki ez a szikra, aki előkészíti Jézus visszatértét, ez teljesen világos. A már elhunyt II. János Pál, aki Krisztus kívánságának megfelelően Isten irgalmasságának ünnepét ajándékozta az Egyháznak.

Jézus az utolsó időkről szóló beszédében apostolainak a jeruzsálemi templom lerombolását jövendöli (Mt 24,1-2).

A templomot 70-ben a rómaiak valóban lerombolták, de a lerombolás elsősorban nem erről szólt, hanem a pokol hatalmainak támadásáról a Péter által alapított Egyház ellen a végső időkben, mert Jézus jelekről beszélt, amelyek a végső időkhöz és az Ő visszatéréséhez vezetnek.

A tanítványok erre megkérdezték: *„Mondd meg nekünk, mikor lesz ez? S mi lesz a jele eljövetelednek és a világ végének?"* (Mt 24,3) (Megjegyzés: Az utolsó idők nem a világ végét jelenti, hanem világunk teljes átalakulását, ahogy Jézus mondta: „Én újjáépítek mindent.") Erre Jézus a tanítványainak a következő választ adta: *„Isten országának ezt az örömhírét pedig hirdetik majd az egész világon bizonyságul minden nemzetnek. Csak akkor jön el a vég."* (Mt 24,14)

II. János Pál 1996-ban egy konferencián a papok egész világon való evangelizációjával kapcsolatban bejelentette: **„Az Evangéli-**

umot sok nehézség és akadályoztatás ellenére az egész világon hirdetik."

Ez azt jelentené, hogy Jézus szavai szerint, elérkeztünk az idők végéhez. Most válik érthetővé, hogy éppen ez a pápa, aki több mint 100 zarándokutat tett a világba, fáradhatatlanul hirdette az Evangéliumot. És ezt öregen, súlyos betegen és utolsó erejével is megtette.

Pontosan emlékszem még arra, amikor 2005-ben, a halála utáni gyászszertartáson a koporsója a Szent Péter Bazilika előtti téren volt felállítva, és a tévékommentátorok arról beszéltek, hogy „egy különös szél támadt". Ez a szél azt eredményezte, hogy a koporsóra tett Szentírást, mely az Evangéliumoknál volt kinyitva, oldalról oldalra átlapozta, egészen az utolsó oldalig. A tévékommentátorok is különösnek találták, és ezt a szituációt másnap a médiában felnagyítva lehetett látni. Isten útmutatása volt vagy véletlen?

Megható élményem

Én is, mint sokan mások, azon a véleményen voltam, hogy II. János Pál pápa lesz az utolsó pápa (lásd Malachi B. Martin atya, a Vatikán bennfentesének regénye „Az utolsó pápa”). Megerősítette (de nem döntötte el) ezt egy videófelvétel, amit az észak-spanyolországi garabandáli Mária-jelenések (1961-1965) üzeneteiről készítettek.

A videó arról számol be, hogy a három látnok egyike, Conchita Gonzales 1963-ban azt az üzenetet kapta Máriától, hogy XXIII. János pápa után még három pápa következik, utána eljön az idők vége.

Akkor így lett volna: VI. Pál pápa; I. János Pál pápa – 33 napig – és II. János Pál pápa.

Amikor az új pápát, XVI. Benedeket megválasztották, be kell vallanom, nagyon meglepődtem, de örültem is.

A pápaválasztás estéjén nagyon későn, úgy 23 óra körül mentem az esti imára. A rózsafüzér előtt vagy alatt lelki párbeszédet folytatok Jézussal vagy Szűz Máriával. Többek közt lélekben megkérdeztem Máriától, miben tévedtem, mert meg voltam róla győződve, hogy az utolsó idők előtti utolsó pápa II. János Pál. Ami ezután következett, nagyon megható volt számomra.

Nem hallottam hangot vagy hasonlót, de egy sugallatot kaptam, vagy ahogy mondani szokták: „Világosság gyúlt az értelmemben.” Ha szavakkal akarnám leírni, azt mondanám, az eszem a Jelenések könyve verseire irányult. Jel 12,3-13,1 és 13,11. Abban a pillanatban tudtam, mit jelentett, és a pápaválasztással kapcsolatban egy válasz volt csak, XVI. Benedek.

Jel 12,3 – a vörös sárkánynak, a marxista kommunizmusnak Isten- és egyházellenes hatalma.

Jel 13,1 – a tengeri vadállat a szabadkőművesség.

Jel 13,11 – a másik, a szárazföldi vadállat, amelynek két szarva volt, mint a Báránynak, de úgy beszél, mint a sárkány. Ez a bárányborbe bújtatott farkas az Egyházba behatoló egyházi szabadkőművesség. A pápaválasztással kapcsolatos jelentősége a következő volt: II. János Pál pápa volt hivatott a vörös sárkány, a marxista kommunizmus elleni harcra. Történelmi tény, hogy II. János Pál jelentős szerepet játszott a Szovjetunió és a Varsói Szerződés felbomlásában. Michael Gorbacsov, a Szovjetunió utolsó miniszterelnöke, többször nyilvánosan elismerte, hogy a lengyel pápa döntő szerepet játszott a Szovjetunió és csatlósai összeomlásában.

Tehát a lengyel pápa volt hivatott a marxista kommunizmus elleni harcra. De az Egyház többi ellensége a szabadkőművesség, az első vadállat, és az egyházi szabadkőművesség, a második vadállat a hamis, bomlasztó ökumenéjével még hátra van. Ez a harc még az Egyház előtt áll, és erre az utolsó pápa hivatott. Hogy XVI. Benedek német pápa, nem véletlen. Ezt később még látni fogjuk.

Kicsit bőven próbáltam megértetni azt, amit az ima alatt, egy másodperc alatt felfogtam. Ezután felhívtam Albrecht Webert, aki a „WETO Kiadó”-nál dolgozik. (Ez a kiadó hozta forgalomba Németországban a videófilmet Garabandalról.) A telefonbeszélgetésben felhívtam Weber úr figyelmét arra, hogy a videó szövege a három pápáról XVI. Benedek pápa megválasztásával nincs rendben. Weber úr elmagyarázta, hogy a három pápáról szóló rész a „Garabandal üzenete” című videóban valóban hiba, és hogy ő tud erről.

1963-ban Albrecht Weber személyesen jelen volt Garabandalban, amikor Conchita Gonzales látnok a szülőházában az üzenetet kapta a Szűzanyától. A Conchitának adott üzenet szó szerint így hangzott: „XXIII. János pápa után már csak három pápa lesz, de tulajdonképpen ez négy pápa, de én egyet nem számítok bele (megj.: a 33 napig uralkodó I. János Pál pápát).” Ezt az üzenetet – mondta Weber – részletesen megírtuk a nagy feltűnést keltő „Garabandal – Isten mutatóujja” című könyvben.

A megvert pásztor

A pápa Péter utóda, és mint Péter, ugyanolyan földi helytartója Jézusnak.

Mivel a római katolikus Egyház Jézus misztikus teste, ugyanazt az utat járja, amit Jézus. Mert Jézus helytartója azt a sorsot szenvedi el, amit az Úr vagy Péter. Mindketten kereszten haltak meg… és aki az utolsó pápa?

Amikor Jézus a halála előtti nap tanítványaival az Olajfák hegyére ment, felkészítette őket a keresztre feszítésre, amire Zakariás próféta jövendölése is utal (Zak 13,7), és mondta nekik: ***„Írva van ugyanis: megverem a pásztort, s elszélednek a nyáj juhai.”*** (Mt 26,31) Ezt jövendölte meg az idők végére is. Az idők vége pásztorának, a pápának ugyanez lesz a sorsa. A kis nyájnak, vagy az „Asszony” maradék utódainak, mint a Jel 12,17 mondja, egy ideig pásztor, pápa nélkül kell maradnia.